

Вашинген, 24 Октоб.
Братна Радост, жалко е, че по-добро
ное писмо се е загубило! Възглед
ар ми опущахт всекидневния
жавост, възторжението си аз
веката английска природа, раз-
ходихте се по Акейтаре, пая
сезонна Швейцарска (Солнске
кал Фирвалдундско) озеро
писакт ми и се са запотнахт
от малечкия автор на
Жан-Кристоф, Роман Ролан.
Меня то върхот мекалата
задна мисла била му, Емил
Ролан, един Крайно слия-
тието от старост (мн и
молше по Крайно), поре-
згарофан. Мн, маже бг
дружески че пошл била ден
у нас. Често повороти от
него за българина.
Брачо мн и издрави ч те
бавдишот от Сръпийско
Кайсони мн, в мнкоден
Релкинг ден на бвл. Ниое р
игра. Ов каква равност
да бива при пие, да не бвл
притудот за жамка по-рано.
Но ар се наръва мн те ще бвл
денот и бвл мене доброт и
ще покесот перо, еку те
несотта на лавринт, ов ко
то ще бавешот овору нате
на 24 Октобру. Вашинген